

02.08.	Neděle	18. neděle v mezidobí	8:30	Za + rodinu Stuchlíkovou, Holazovou a Bothovou
04.08.	Úterý	sv. Jan Maria Vianney	17:00	Za + Antonína a Boženu Boháčovou, rodiče a sourozence a duše v očistci
09.08.	Neděle	19. neděle v mezidobí	8:30	Za + Julii Nytrovou, manžela Ladislava a živou a + rodinu; poděkování za 75 let, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou rodinu
16.08.	Neděle	20. neděle v mezidobí <i>Sbírka na potřeby farnosti</i>	8:30	Za + Bohuslava Sikoru, rodiče Sikorovy a Damkovy
23.08.	Neděle	21. neděle v mezidobí	8:30	Za + Marii a Ferdinanda Šmírový, dcery a syna a ostatní živou rodinu a sestry Benbenovy
30.08.	Neděle	22. neděle v mezidobí	8:30	Za + Ludmilu Galačovou, manžela Jiřího, bratra Josefa, manželku a zetě Jaroslava a Vladimíra a rodiče z obou stran
01.09.	Úterý	sv. Jiljí	17:00	Za + paní Růženu Nogolovou k nedozrým 100 letům
04.09.	Pátek	sv. Růžena z Viterba (První pátek v měsíci)	17:00	
06.09.	Neděle	23. neděle v mezidobí	8:30	Za + Oldřicha Zubka, manželku Marii a zemřelé z rodiny Mohylovy a Zubkovy

Během nadcházejících prázdnin přeji vám všem - dětem, rodičům i prarodičům klidné a pohodové dny odpočinku a šťastné návraty ze všech vašich cest. Mějte hodně času nejen jeden pro druhého, ale nezapomínejte ani na Boha, který vás bude všude provázet. Všem vám k tomu vyprošuji ochranu a Boží požehnání.

Váš

P. Mgr. Pawel Grodek, farář

Římskokatolická farnost Skalice u F-M, Skalice č. 91, 738 01, Frýdek Místek 1.
 Farář farnosti: P. Mgr. Pawel Grodek, tel.: 731 534 038, e-mail: rkf.skaliceufrydku-mistku@doo.cz
 Webové stránky farnosti: <http://farnostskalice.cz/> Náklad 120 ks. Zdarma. Registr. značka MK ČR E 15550
 Redakce: Ing. Roman Kachtík, e-mail: roman.kachtik@gmail.com Uzávěrka příštího čísla: 20. 8. 2020

Farní časopis pro Skalici a Bašku

MMUVD-DN-7

Milé děti,

mám pro Vás pár otázek. Znáte Malého prince? Znáte toho úžasného kluka, který se na svět dokázal dívat očima, které dospěláci asi někde zapoměli, když rostli až vyrostli? Znáte jeho tvůrce, mladého pilota, jehož odvaha dosahovala takové velikosti, jež si můžeme jen stěží představit? Znáte ten poklad v podobě knížky již se po celém světě prodalo na 140 milionů kopií, a jež byla přeložena do více než 180 jazyků? Pokud ano, tak víte, jak je ten příběh kouzelný, plný moudra, napětí, radosti, přátelství a lásky. Pokud ne, tak Vám to skoro závidím, protože, máte se na co těšit! Chtěl jsem Vám o Malém princovi vyprávět již dříve, ale nevěděl jsem jak. Protože není snadné popsat něco, co je tak veliké! Anebo je to těžké pro mě, jako pro dospěláka. Vy jste děti a dokážete si představit všechno. Nebojíte se myslet na věci, které my dospěláci považujeme za nemožné, vy to zkrátka umíte. A tak to pro Vás nebude nic složitého.

Vybral jsem pro Vás dva úryvky, které se mně, jako mnoha dalším, líbí. První zní takto: „Dospělí si potrpí na číslice. Když jim vypravujete o novém příteli, nikdy se vás nezeptají na věci podstatné. Nikdy vám neřeknou: ‚Jaký má hlas? Které jsou jeho oblíbené hry? Sbírá motýly?‘ Místo toho se vás zeptají: ‚Jak je starý? Kolik má bratrů? Kolik váží? Kolik vydělává jeho otec?‘ Teprve potom myslí, že ho znají.“ Až si jednou budete Malého prince číst, vzpomeňte si na tento úryvek. V knize má ještě pokračování, z kterého pochopíte, jak hloupě se někdy někteří lidé dokáží dívat na svět. A druhý: „Správně vidíme jen srdcem. Co je důležité, je očím neviditelné.“ Ten možná i znáte. Chtěl bych Vám k němu říct jednu věc. Jednou jeden pan farář, nevzpomínám si na jeho jméno, na konci mše svaté řekl: „Mějte ušaté srdce!“ Tušíte, co tím chtěl říct, a jak

moc podobné je to předchozímu úryvku? Mít ušaté srdce je mít takové srdce, které umí naslouchat stejně, jako se srdce v příběhu Malého prince umí dívat.

Kniha, o které Vám píši, je napěchovaná moudrem, které je zabaleno do příběhu jednoho malého a jednoho o něco většího človíčka. A ač je to ode mě hloupé, protože vsázet se nemá, tak i tak, vsadím boty, že jakmile si Malého prince otevřete, nespustíte z něj oči. Tak, a teď má mé srdíčko nejen oči a uši, ale také nohy a radostí si poskakuje sem a tam z toho, že jsem Vám o tom všem mohl psát.

Pěkné čtení a ty nejkrásnější prázdniny přeje

Váš dospělák

Výhra v loterii

V EuroJackpotu vyhrál před pár lety třicetiletý člověk z malého městečka v naší republice 250 000 000 Kč (slovy: dvě stě padesát milionů korun). Co bychom si asi pořídili - pokud bychom ovšem ve zdraví přežili prvotní prudký nával radosti a štěstí. Možná pořádný dům za 30 milionů, každému dítěti po deseti miliónech, pořádné auto za pět miliónů, pořádnou dovolenou za půl miliónu, milión (nebo dva) na charitu, nějaký ten milión na kostel... Pořád by nám ale zbývalo utratit neuvěřitelných 100, nebo možná 150 miliónů!

Určitě bychom denně přemítali jak s takovým obrovským bohatstvím naložit a určitě bychom si hodně, hodně dlouho v duchu znovu a znovu přehrávali tu situaci, ten okamžik, kdy nám tu šťastnou novinu oznámili. A po nás by si ještě i naši vnuci vyprávěli o té obrovské částce, kterou kdysi dědeček vyhrál!

Dvě stě padesát miliónů korun je jistě hodně velká hodnota, ale věčný život nám nezajistí! Každá svátost smíření má mnohem, mnohem větší moc! Tato svátost navrácí věčný

život!

A – dobře vzpomínejme – kdy naposled jsme se po svátosti smíření zalykali štěstím a radostí, kdy naposled jsme přemýšleli o tom, jak výsledky této svátosti nejlépe zužitkovat, kolikrát jsme si v mysli přehrávali ten okamžik rozhršení? A kolikrát jsme si o tomto okamžiku vyprávěli mezi sebou, předávali tuto radost dále, aby si o ní vyprávěli i naši vnuci?

Pavel Ramík

Ticho

Je pozdě. Sedím v tichu za stolem. Ve velkém domě je klid, který jen nepatrně narušuje děšť za našimi starými okny. Dívám se před sebe a přemýšlím, o čem psát. Mám čas. Většinou je má mysl plná myšlenek, zvláště, mám-li před sebou bílý papír a tužku v ruce. Ale teď ne. Je to zvláštní a začíná mě to bavit. Usmívám se. Kolik jinakosti v tom nočním tichu je. Čas trvá tiše a dlouho. Už to začíná. První myšlenky. Co všechno o tichu vím? Co pro mě ticho znamená? A je pryč.

V hlavě je hluk, věty se překrývají, slova se pletou. Ticho je křehké. Ticho je hluboké. Po-

skytuje prostor. Ticho rychle mizí. Zkusím to znovu. Soustředím se. Chci být v tichu s Bohem, chci být jen s Ním, bez myšlenek. Je to těžké. O slovo se hlásí pocity a nutí mě nad nimi přemýšlet. No! Tohle nebylo jen tak. Dnes stačí. Vy jste tyhle řádky přečetli za dvě minuty a já je v tichu i v záplavě myšlenek psala celou hodinu. Ale bylo to zajímavé. Usilovat o ticho, kde můžeme být s Bohem, kde se můžeme soustředit na modlitbu, nebo jen tak v tichosti být.

Veronika Kohutová

Bohoslužby ve Skalici v červenci

03.07.	Pátek	Svátek sv. Tomáše (První pátek v měsíci)	17:00	Na úmysl dárce
05.07.	Neděle	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	8:30	Za + rodiče Šišulákovy a Baranovy, za + sestru Marii a Johanku, syna Miroslava, duše v očistci a živou rodinu z obou stran
07.07.	Úterý	sv. Wilibald	17:00	Za + Milušku a Václava Moškořovy
09.07.	Čtvrtek	sv. Veronika Giulianiiová	17:00	Rodina Miarkova
12.07.	Neděle	15. neděle v mezidobí	8:30	Za + Annu a Ondřeje Kunzovy, syny a dceru a celou živou rodinu
19.07.	Neděle	16. neděle v mezidobí <i>Sbírka na potřeby farnosti</i>	8:30	Za Jindřicha Němce a Adélu Němcovou, Hynka Kalabise a živou a + rodinu z obou stran
26.07.	Neděle	17. neděle v mezidobí	8:30	Za Karla Kadlubce, Martu Literákovou a živou i + rodinu

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Na 15. srpna připadá Slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Historie tohoto svátku spadá již do 5. století do Jeruzaléma. V následujícím století ho začal slavit celý křesťanský Východ a od 7. stol. byl slaven i v Římě. Během pozdějších dob se Nanebevzetí Panny Marie stávalo nejčastějším titulem mariánských kostelů.

Tuto víru v nanebevzetí Panny Marie s duší i tělem povýšil papež Pius XII. 1.11.1950 na dogma (pravdu víry) v apoštolské konstituci *Munificentissimus Deus*. V konstituci se mj. praví: „Je Bohem zjevenou pravdou

víry, že neposkvrněná, vždy panenská matka Boží Maria byla po skončení svého pozemského života vzata s tělem i duší do nebeské slávy.“ Tímto byla potvrzena staletá víra křesťanů.

Dogma o Nanebevzetí Panny Marie pak potvrdil v roce 1964 Druhý vatikánský koncil ve své dogmatické konstituci *Lumen gentium*, kde se píše: „Když konečně neposkvrněná Panna, která byla uchráněna od jakékoli poskvrny dědičné viny, dokončila svůj pozemský život, byla s tělem i duší vzata do nebeské slávy a vyvýšena Pánem jako královna všeho tvorstva, aby se dokonaleji připodobnila svému synu, Pánu pánů a vítězi nad hříchem a smrtí.“ (LG 59)

01.08.	Sobota	sv. Alfons z Liguori (První sobota v měsíci)	8:00	
02.08.	Neděle	18. neděle v mezidobí	10:00	Za + Pavla Ličku, rodiče z obou stran a duše v očistci
05.08.	Středa	Posvěcení římské baziliky Panny Marie	8:00	Růžencová - za živé a + členy
07.08.	Pátek	sv. Kajetán, sv. Sixtus II. a druhové (První pátek v měsíci)	18:00	Za + Felixe Herota a ostatní + z rodiny
09.08.	Neděle	19. neděle v mezidobí	10:00	Na úmysl dárců
12.08.	Středa	sv. Euplus	8:00	Za + Marii Šajerovou a manžela
14.08.	Pátek	sv. Maxmilián Kolbe	18:00	Za + Ladislava Pastrňáka, bratry, rodiče a sestru Marii
15.08.	Sobota	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie	8:00	Na úmysl dárců
16.08.	Neděle	20. neděle v mezidobí <i>Sbírka na potřeby farnosti</i>	10:00	Za + Václava Klečku, bratry, 2 manželky a rodiče z obou stran
23.08.	Neděle	21. neděle v mezidobí	10:00	Za + rodinu Ramíkovou
30.08.	Neděle	22. neděle v mezidobí	10:00	
02.09.	Středa	sv. Justus	8:00	Růžencová - za živé a + členy
04.09.	Pátek	sv. Růžena z Viterba (První pátek v měsíci)	18:00	Za živou a + rodinu Mrázovou
05.09.	Sobota	sv. Viktorin (Vítězslav) (První sobota v měsíci)	8:00	
06.09.	Neděle	23. neděle v mezidobí	10:00	Na poděkování

Pandemické ohlednutí

Tento virus nás jistě všechny zaskočil. Zjistil jsem, co znamená slovo pandemie. Myslím, že nikdo z nás školou povinných, nikdy nezapomene na ty nejdelší prázdniny. To byla ta lepší stránka situace.

Na straně druhé byla spousta lidí trpících a umírajících. Zprávy o této nemoci na nás neustále útočí ze všech sdělovacích prostředků. Báł jsem se o dědu s babičkou. Delší dobu jsme se neviděli. Díky Bohu se ale tato situace stále lepší. Jsem hrdý, jak tento krizový stav náš stát zvládl. Naši zdravotníci, hasiči, spousta dalších profesí a dobrovolníků.....

Je super, že zase můžeme chodit na mši a ke svátostem. Sledovat mši doma je sice pohodlné, ale na živo je to úplně něco jiného.

Velikonoce mi tak připadaly smutné.... Tenkrát mně zaujal přístup papeže Františka, který nechal vytáhnout 500 let starý kříž, který přežil požár kostela sv. Marcela na Korsu v roce 1519 a zastavil morovou epidemii v Římě v roce 1522. Líbí se mi, že spousta lidí z celého světa se každý večer spojuje v modlitbě sv. růžence za zastavení pandemie.

KORONA znamená italsky RŮŽENEC.

Marek Boris

Santiago de Compostela

Milí farníci,

již je to přesně rok, co jsem se svou sestrou Klárkou, kamarádkou Maruškou a Klárkou, strýčkem a tetičkou vyrazila na 311 kilometrů dlouhou pouť do Santiaga. Bylo to 10 dní putování, které bych bez váhání šla znovu. A taky jsem si říkala, že je teď ten pravý čas, napsat Vám o tom pár řádků, a zavzpomínat na to, jak se to všechno seběhlo. Pouť to byla poměrně dlouhá, zážitků moc a v Zrníčku není mnoho místa. Proto Vám napíši jen pár věcí, abyste se zasmáli, zamysleli, a abyste poznali, že je to právě ta z pouť, na kterou se nikdy nezapomíná. Ta pouť, která ve Vás zůstane.

Psal se rok 2018 a nápad o této velkolepé události se zrodil na farním táboře, kdy jsme si s holkami říkaly, že by to chtělo jít někam, kde bude víc ticha. Pláclý jsem si na to, za půl roku koupily letenky a za dalšího půlroku jsme všichni seděli v letadle do Avilés, odkud jsme měli jet autobusem, abychom se přiblížili Santiagu. Jenže, přece si nebudeme pouť ulehčovat hned z kraje. Vyrazili jsme tedy pěšky s tím, že bychom se případně popovezli až tehdy, bude-li to nezbytně nutné. Nikdo z nás ale nepovolil, a tak jsme po svých prošli bezmála 174 vesniček a měst, dále kopců, kopečků, řek, lesů i dlouhých nekončících rozpálených šedivých prašných silnic. Nebylo to však nic všedního. Po cestě nás obklopovalo tolik okouzlujících, hlubokých dechberoucích výhledů, co Vám budu povídat. Pusa otevřená dokořán, oči zářily, culili jsme se na všechny kolem, zdravili španělské obyvatelé jedinou větou, kterou jsme obstojně ovládali: „*Hola! Somos de la República Checa!*“ Načež nám Španělé odpovídali velmi vřele a radostně: „*Bienvenidos, peregrinos!*“ Vítejte poutníci! Víte, Španělé jsou veselí, přívětiví, otevření a moc rádi si povídají. Jenže, svého jazyka si cení natolik, že o angličtině nemůže být řeč, a tak jsme většinu času poslouchali, významně přikyvovali a naučili se ještě jednu důležitou větu: „*Tres café con leche, por favor!*“ To nám

víceméně stačilo, poněvadž jsme všichni velcí kavaři a Španělé tu kávu opravdu umí.

Když si na takovou pouť uděláte čas a najdete odvahu vyrazit, vrátí se Vám to! Během pouti dostanete čas zpátky! Je ho víc než dost. I my na začátku měli hromadu myšlenek, které stály před námi. Čekala nás cesta, kterou jsme neznali, nikdy jsme nevěděli předem, kde strávíme noc, ani kam dojdeme. Nejistota nás provázela každým dnem. Zažili jsme spoustu nečekaných věcí a museli jsme se vypořádat s mnoha poutnickými překážkami. Spolu jsme ale byli vytrvalí a zatím komfortem, na který jsme byli zvyklí, bylo něco velkého, něco, co jsme poznali až když jsme šli, šli a šli. Bolelo nás kde co, batohy byly těžké a třeba takoví španělští komáři, to jsou vytrvalci, nenechají Vás o samotě ani chvilku.

Proto je důležité, když máte parťáka, se kterým se můžete smát! Třeba náš strýček, je to kněz v Ludeřovicích u Ostravy, a nejen že celou pouť šel v černé kněžské klerice, a ani jednou si nepostěžoval, že je mu horko, ale dokázal se všemu zasmát. Jen tedy povídal, s nadsázkou, že jej Španělé trochu zklamali. Cituji: „*Čekal jsem stánky s občerstvením,*

lavičky, pergoly!“ Strýček alespoň nemusel řešit oblečení! Jak říkala Klárka, ve Španělsku je i při hezkém počasí 86 % vlhkosti, tudíž dvě trička, která jsme u sebe měli a každý den si jedno vyprali, nám do rána nikdy neuschla. Ale! Samozřejmě nám to nevdalo. Jednou jsme měli takový hodně veselý den. Bylo to na 25. kilometru a do cíle toho dne zbývalo ještě 8. Možná to bylo z únavy, ale my se těch posledních osm kilometrů smáli a nešlo to zastavit. Nevím, jak to vypadalo, ale bylo nám opravdu dobře! Také mě pobavila jedna Klárčina myšlenka. Totiž, na konci poutě jsem Klárce položila otázku, jak ji pout' proměnila, načež mi pohotově odpověděla: „Proměnila mě v cedník! Cedím krev a pot!“ Možná jsem se nezeptala ve vhodnou chvíli. Jenže, ono to pod tím vším patří k té radostné stránce putování.

Také bych chtěla zmínit výkon naší drahé tetičky! Fascinující! Třetí den putování ji začaly bolet nohy, opravdu hodně! Nás bolely třeba jen chvíli, a brzy nás to přešlo, jenže tetu ne! Přesto každý den došla do cílového městečka, i když po delší době, pomalou chůzí, s úsměvem na tváři říkajíc: „To už je ono?“ Byla úžasná!

S dovolením bych se ještě vrátila k tichu a k času, které Vám tato pout' nabízí. Stávalo se nám běžně, že jsme šli sami, každý svým tempem i tři hodiny. Nikoho jsme nepotkali. Kolem byla jen příroda. Bylo to tak vzácné! Protože, já vím, že je důležité občas „vypnout,“ a snažím se o to i doma, v běžném neputovním

životě. Jenže! Tam to bylo jiné. Bylo to snažší. Byl to takový dárek! Něco, co nemáte každý den. Těžce se to popisuje, byl to pocit, kdy se Vám úplně jinak přemýšlí, napadají Vás věci, které mají hloubku, nad kterými žasnete, a říkáte si: „*To je tak skvělé, že mě to napadlo!*“ Když mluvím sama za sebe, miluju tyhle chvíle, kdy dokážu rozmýšlet nad něčím zajímavým, smysluplným, ohromným a novým! Wou! Zkrátka, všechno tohle Vás naplní takovou radostí. A na ten pocit, co tam byl, pocit klidně plynoucího času, nikdy nezapomenu.

Víte, když jsem si teď přečetla předchozí odstavce, tak je chápu, protože za tím vším vidím a cítím všechno to, jak jsme to spolu prožívali. Nevím, jak to působí na Vás, přála bych si, abyste z toho mála také pocítili onu putovní atmosféru. I když, nejlepší zkrátka je, zkusit si to na vlastní kůži. Možná si teď říkáte, že není třeba to zkoušet z mnoha různých důvodů. Tak Vám závěrem povím, kdo všechno tuto pout' šel a koho jsme potkali. Byli to běžci, kteří celou pout' běželi, mladí i starší. Lidé, kteří jeli na kole. Nejvíce mě rozesmál asi šedesátiletý pán, který jel s batůžkem a v košíku na předních řídítkách si vezl svého velkého kocoura. Nevezl jej vzadu, aby i kocour pěkně viděl. Povídal nám, že by jej nemohl nechat doma samotného, a že je lepší, když je tady s ním. Borec! Dále pak šly maminky s kočárky, tatínkové s dětmi na rameňou, babička, která mohla mít přes osmdesát, se slovy: „*Ale to já si udu jenom 10 denně!*“ I tak! Neskutečné. Hlavně, všichni byli tak srdeční. Ze všech koutů světa. Pátý den jsme potkali Australany, jeden z nich nám tvrdil, že vlastní rukou praštil do hlavy krokodýla. Pořád o tom mluvil. Nakonec jej musel jeho parták odvést, abychom mohli v pouti v klidu pokračovat. Poutníci to byli rozmanití, odhodlaní, veselí. Jedno měli společné. Rozhodli se vyjít a udělat první krok.

V neposlední řadě byla senzační a ojedinělá i duchovní stránka putování. Mši svatou jsme měli každý den, jelikož s námi putoval strýček. Ono totiž, běžně ve Španělsku nebyla příležitost na mši svatou jít. Nejednou jsme

Bohoslužby v Bašce v červenci

01.07.	Středa	sv. Theobald (Děpolt)	8:00	Růžencová - za živé a + členy
03.07.	Pátek	Svátek sv. Tomáše (První pátek v měsíci)	18:00	Na poděkování za přijatá dobrodíní, za ukončení studia a za Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro Janu Pastorovou
04.07.	Sobota	sv. Prokop (První sobota v měsíci)	8:00	
05.07.	Neděle	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	10:00	Za + Bohuslava Kavku, švagra, švagrovou a rodiče z obou stran
10.07.	Pátek	sv. Amálie (Libuše)	18:00	
12.07.	Neděle	15. neděle v mezidobí	10:00	Za rodinu Smejovou
17.07.	Pátek	sv. Česlav a Hyacint	18:00	Za + Jaroslava Svolinského a rodiče z obou stran
19.07.	Neděle	16. neděle v mezidobí <i>Sbírka na potřeby farnosti</i>	10:00	Za Boženu Chovancovou, manžela, dceru, zetě a rodiče z obou stran
22.07.	Středa	sv. Marie Magdaléna	8:00	Na poděkování
26.07.	Neděle	17. neděle v mezidobí	10:00	
29.07.	Středa	sv. Marta	8:00	Za + Albertinu Polochovou, manžela, syna a rodiče z obou stran

byli na bohoslužbě, kde byl zaplněný celý velký kostel lidmi, ale neměli varhaníka. Většinou byly všude mše bez doprovodu. A tak nám to samo sebou nedalo, a v jednom kostele, kde pan kostelník byl zároveň sbormistr, jsme se zmínili, že trochu zpíváme. Byl nadšený! Dokonce nám i nabídl výměnný pobyt, a ať určitě přijedeme a že budeme zpívat. A tak jsme zpí-

vali při této mši naše české písničky a na závěr jsme zazpívali „*Bienaventurados los misericordiosos,*“ hymnu celosvětového setkání mládeže, jediná naše španělská, kterou máme tak rádi, a ti lidé měli takovou radost! Bylo to krásné a dojemné. Jak by řekl Zdeněk Svěrák ve hře Záskok v roli Vavrocha: „*Vám, paní, vidím, se slza v oku blyští...*“ tak opravdu, až tak byli Španělé potěšení! Tedy doufám, že neplakali nad naší amatérskou výslovností. Skutečně, byla to pro nás neobyčejná čest.

Ze srdce bych Vám přála, abyste měli příležitost takovou pout' jít.

Buen camino Vám všem, milým farníkům!

Veronika Kohutová